

תיק מס' 5398/03

6

תאריך: 28/06/05

עד התביעה אבראים ע"א חי

גם עד זה, בדומה לעד הקודם ולרוב העדים בתיק זה, אישר בעדותו את אחוריותו למעשים המוחשיים לו עליהם הודה במשפטו ובאמורתו ואך נקב בשמותיהם של שותפיו, בלבד אחד – הנאים. התביעה מיחשת לנאים כי פעל ביחיד עם העד בשלבים הראשונים של הוצאתו לפועל של פיגוע הרצח ברחוב יפו (פרט האישום השישי, ס"ק א-ה). העד אישר, למעשה, בעדותו, את העבדות המודכבות בחיל הרלונטי של פרט האישום, למעט חלקו של הנאים, שהעד ציין כי לא נכח בעת צילומו של המתאבד.

מתברר כי דוקא בעת משפטו שלו, הודה העד באחריותו למעשה הרצח ברחוב יפו, ובכלל העובדות בין הודה אף המוחשיים המוחשיים לו עם הנאים, כולל צילומו של המתאבד. התביעה ביקשה¹² להגיש את פרוטוקול הزادתו של העד במשפטו מכוח ס' 10 א', ואילו הסגורה הותיר את בקשה לשיקול דעתו של בית המשפט¹³. בחלטתו מאותו היום קיבלו את הבקשת הפורוטוקול ולחילן נגרף נימוקינו.

הסגורה טען בסיכוןיו כי הزادתו של העד במשפטו של, במסגרת הסדר טיעון ולא שנשמעו עדים, לא יכולה לשמש כריה במשפט זה, אולם לא הסביר הסבר של ממש מדוע כך הם הדברים, אף לא צירף אסמכתאות לחיזוק טענותיו. דעתנו בווני זה שונה. אך מובן הוא כי תשובה של הנאים לכת"א הנארמת בעולם בית המשפט ואשר נרשמה בפרוטוקול, היא מושם "אמירה" של אדם בכabb העונה על תנאי ס' 10 א' (ראאה ז' קדמי, "על הראיות", חלק ראשון, עמ' 274 ב.ב.4). ולא רק שיש בו בפרוטוקול החודאת מושם אמרת-חוץ לפי ס' 10 א', אלא שעל פניו המזובר באמירה מהימנה מאמין כמו אשר חוצה עלייה כי נאמרה מרצון טוב וחופשי ובעלט משקל ניכר, באשר העד מוסר אותה בתשובה לאישומים המופיעים אליו גוף ובعد שהוא מיוצג ע"י ע"ז. מכאן שאין כל מניעה מלקללה לפי ס' 10 א' וכן להעניק לה משקל מלא.

טענתו של העד בעדותו¹⁴ כי כתוב האישום הוקרא לו באופן כללי ובគורתות ולא שחוצרו השמות, רוחקה מלהיותאמת, כפי שימושיים הפורוטוקולים משפטו. מעין בפרוטוקול משפטו של העד בתיק 6446/02 מיום 19/12/02 (ת/ 68) רואים אנו כי כתוב האישום הוקרא לא העד (הנאים באותו תיק) במלואו לאור העובדה כי לא היה מיוצג באותו שלב וסירב לקבל על עצמו יצוג (ראאה החלטת בית המשפט באותו דיוון, עמ' 2). העד/נאמנים, אף החל למסור תגובהaporotot, המכוכהה כי עדותו בפנינו כאילו כתוב האישום לא הוקרא לו במלואו – שקרית היא בעליל. עיון בפרוטוקול הزادתו של העד בתיקו מיום 29/06/03 (ת/ 69), ילה כי לאחר מסטר חדשים נמלך העד בעדותו והודה בכabb אישום מתרוקן שעה שהוא מזובר. גם חפס הזכרה לעד מהות כתוב האישום בעיניו. העד הודה בכabb האישום במילויו, הן מפי סגנו והן במו פיו. הסגורה בקש בטיקומיו להיאחו בעבודה כי העד לא הזכיר את הנאים במסגרת תשובהו לכabb האישום, אולם ברור כי אין בכך להעבות או להורד. המעניין בפרוטוקול הزادה, יגלה כי העד הודה בכabb האישום ובבעירות המוחשיות לו ולצד זאת עיון עובדות בנסיבות מותן המוחש לו. קריאה תמה בפרוטוקול תגלה כי הזוכרת שמות שותפיו ע"י העד היא לצד הزادתו בעבודות בכabb האישום המוחש לו, ואינה מושם "רשימה סגורה".

לצד משקלו הבירור של פרוטוקול המשפט של העד, נציין כי עדותו בפנינו לא הייתה נקייה מסתירות, למשל לענין מידת היכרתו עם הנאים¹⁵.

אם כן – ראיינו כי במשפטו הודה אבראים ע"ז כי בעבודות עברית גריםת המות בכוונה לעניין הפיגוע ברחוב יפו, ובכלל זה חלקו של הנאים. פרוטוקול זה הוא מושם "אמרת-חוץ" של העד, והוא קיבלנו אותה ומיצאנו לנכון להעדיפה על פני עדותו בפנינו, אשר ממנה נשפט חלקו של הנאים.

¹² ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 3 ש' 24-26.

¹³ שם, עמ' 5 ש' 36-37.

¹⁴ ראה פרוטוקול עדותו של אבראים ע"ז מיום 30/03/04, עמ' 7 ש' 38-39.

¹⁵ שם, עמ' 4 ש' 35, השווה שם עמ' 7 ש' 10-11.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52

תיק מס' 5398/03

7

תאריך: 28/06/05

עד התביעה אחמד ברגוטי

נקל לראות כי עד זה איןנו נגנה על העדים הבאים לומר את האמת בעודותם, או לשתף פעולה עם בית המשפט שעה שהוא מבקש להתחקות אחריה האמת. מייד עם עולות הדעתםאטם העד את אוזניו וסירב לענות לשאלות הטעבות. לשאלות הסגנור ענה רק לאחר שבירר כי הוא ערך דין של הנאים וגם שעה שהסביר אישר את שאינו שני במחלוקת ע"י התביעה, דהיינו כי אינו מזכיר כלל וכלל את הנאים.

ואכן התביעה איננה חולקת כי העד אינו מזכיר כלל את הנאים, ואך הצהירה כי לא לשם כך חביבה את העד לעודות, אלא על מנת להוכיח את תלוקו השני של פרט האישום השישי, חלק אשר אפילו לאייבא דכתוב האישום הנאים לא טלו חלק. שאלה נכבהה היא לשם כל צרכיהם אלו להידרש לשאלות עודות של העד אשר אין מחלוקת כי כלל אינם מפליל את הנאים, אולם לאור השובתו של הסגנור כי אפילו עצם קרות האירוע אינם מוסכמים!!¹⁶, דומה כי אין מנוס מכך.

לא חתלבנו רבות בבנו לחכיר בשאלת העדפות פרוטוקול החודודה ממשפטו של העד כלפי הנאים על פניו (!) בפנינו, אשר ספק רב האמנים "עדות" יקרה לה, ומכל מקום אין לכך משכנתה. לעומת זאת השדרות והמנוגחות של העד בפנינו, עומד פרוטוקול הדאותו של העד במשפטו שלו, בעוד הוא מייצג ע"י עורך. מן הטעמים האמורים מעלה לעין אברהם ע"א חי, מצאנו לנכון להעדיף את העד, אולם את פרוטוקול המשפט על פני העודות.

עד התביעה ריאד עודה

גם עד זה, בדומה לפחד שראייה, תלה את קולו הפלתו הנחרצת את הנאים, באמצעות פסלים שחוופלו כנדוז במשפטו, אולם גם הוא לא העלה - משום מה - טענות אלו במשפטו שלו.¹⁷. מאותן נימוקים הנזכרים מעלה, המעצרים לעודות המגמות והמתהמקת של העד (התחמק מלהסביר לשאלת אם הוא מכיר את הנאים, וכך לא ידע למי הכוונה, למורת שנקה רק נאים אחד בתא הנאים), מצאנו לנכון לחזדייף על פני עדותו את אמרתו של העד, אשר סימני האמת ניכרים בה בעליל, ובכלל זה העבודה כי כתוב אותה בכתב ידו, כי הזהר בחוק טרם גבייתה והוא חתום בחתימות כל דף בה.

עד התביעה אברהם חביבה

עד זה, בעולותו על הדוכן, חור על הקו של חבריו וגם הוא אישר את הכתוב באמרותו ואת המעשים הראשומים שם, למעט נקודה הנוגעת לניסיונות היכרתו עם הנאים. לטענת העד, החוקר איילו אותו לכתב כי נפגע מידיו של מג'יד מצרי (אותו, לטענותו, אינו מכיר כלל) שעה שהיה בודכם לבצע פיגוע הנחת מטען.

בבקשו להרחק את הנאים בכל מחיר מן הפללה המפורשת אותה הפלילו, ואגב כך להטיל רשות בחוקו, נשתחחה מאברהם חביבה העדודה הפשטוה כי באמרתו כלל אין מזכיר הנאים בהקשר של פגוע מתוכן, אלא דווקא נראה כי הפעעה הייתה במסגרת "תאונת אימונים", כאשר הנאים החל לשחק במטול רימונים שבידייו, תוך כדי פגש היכרות של חוליות שונות נארגו. ככלומר, לטענת העד כי החוקר בקש לאלו לו להודיע כי נפגע תוך כדי הכנות לפיגוע עם הנאים, אין שחר - אפילו לא מזמן האמרה כתובה.

ممילא גרטסו של העד אינה משכנתה כלל. העד לא ידע ליתן הסבר של ממש כיצד נפגע. הוא אף לא טרח למסור הסבר של ממש כיצד אכן אותו החוקר להפליל את הנאים הפללת שווה ומדווע רק חלק זה באמרותו כזוב ואיילו כל החשר נכון.

אל מול כזביו של העד, עמדות אמרתו, אותה כתב בכתב ידו, לאחר אזהרה בחוק ועליה הוא חותם. התנאים לקיום ס' 10 א' מתקיימים, שכן העד מזהה את אמרתו וסותר את תוכנה. לאור השבדה כי עדותו לא עוררת בנו רושם של מהימנות ודוקא אמרתו נשאת עליה את סימני האמת, מצאנו לנכון להעדיפה על פני העודות.

¹⁶ ראה פרוטוקול הדיון מיום 30/03/04, עמי 8 ש' 31-37.¹⁷ ראה פרוטוקול עדותו של ריאד עודה מיום 30/03/04, עמי 10 ש' 15-17.

1	עד התביעה אחמד ברגוטי
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
29	
30	
31	
32	
33	
34	
35	
36	
37	
38	
39	
40	
41	
42	
43	
44	
45	
46	
47	
48	
49	
50	
51	
52	
53	
54	

תיק מס': 5398/03

8

תאריך: 28/06/05

פרשת ההגנה

עדות הנאש בפרשת ההגנה הייתה קצרה, רווית סתיירות ובלתי משכנית. ראשית יש לציין כי למרות הררי חומר הראיות מטעם התביעה, אשר נスクר בהרחבה לעיל, בחור הנאש כמעט ולא להתייחס לשירותו לאלו וודתו בחקירה הראשית הייתה קצרה ולאקונית.

אלל שאפילו מtopic עדותו של הנאש, עלות הסתיירות. טענת הנאש בחקירה הראשית הייתה כי שונם אנשים רבים באזור שכם בשם מאגיד מצרי, כי מדובר במשפחה הגדולה ביותר באזור והוא עצמו מכיר אדם בשם זהה השובד אף הוא ברשות הפלסטינית. לחיזוק טענות זו ציין הנאש כי אפילו שניים מן הפליטים אותו, מנצור שרים ומוחמד נאיפה, שעלה שהובאו בפנוי לעימות במהלך החקירה, ציינו מיד כי הנאש איןנו אוטנו מאגיד מצרי, אלו התכוונו בחסלתם. עם זאת בחקירה הנגדית שינה הנאש מטעמו "ילית בטחון" הוסיף גם את הגסה כי השניהם הפליטים אותו בשל סכסוך קודם, וזאת לאור העובדה כי במסגרת תפקידו עזר את השנאים בהיותם גנבי רכבים.

ברור כי שתי הגרסאות אין יכולות לדוחר בכפיפה אחת. ואם אכן מוחמד נאיפה פגית בפנוי חוקרי השב"כ כי הנאש איןנו מאגיד מצרי נשוא הפלוטוי, מדוע הנאש איןנו מדבר אליו?¹⁸

סתירות אלל מצטרפות למוגמותו הכללית של הנאש להרחק עצמו, ובכל מחיר, מקשר כלשהו לפועלות בטחונית, גם בדברים שהוא בהם באמרותו, ואין כל ספק שאין בהם קשרו ולא במאמות לפרטיו האישום החמורים המיוחסים לו. כך מכחיש הנאש בעדותו גם ירי כללי לעבר כוחות בטחון, בו הודה באמրתו, העברות כספים בהם היה מעורב ווד נושאים, המפורטים בהרחבת בעמומיות 26-27 לסיכון התביעה. הנאש, בניסיונו למלא עצמו, אף העניע את קשריו עם נציג עויס, על אף העובדה כי השנאים התרעעו בראשית שנות התשעים בירדן ובגדד, כולהו אמרותיו.

לשקרים של הנאש אודות קיומו של אדם אחר העונה לשמו המרובע, ראה להלן פרק העוסק בזיהוי הנאש.

סוף דבר, לא מצאו כי עדותו של הנאש בפנוי יש בה לעורר רושם של מהימנות. הנאש נ苴 - ואף לא טרכ - בעדותו מלחרפיק את של ראיות התביעה והסתפק בהכחשה גורפת ולאקונית, גם בנסיבות המכומצמים בהם הודה באמרתו. תוך כדי כך הסתבע הנאש בגורסאות סותרות וشكירים של ממש, אשר אף בהם אין להחימיא למשקל עדותו.

סיכום ביניים:

הנה כי כן, מצאו כי יש מקום להעדרף את ראיות התביעה על פני עדות הנאש בפרשת ההגנה, את אמרות עדי התביעה על פני עדויותיהם המסתוריות והשקריות - החל מן הנימוקים האמורים מעלה בהרחבתה. ראיות אלו משתלבות זו בזו ומציגות גרסה סדרה וקורחנית ממנה עולה דמותו של הנאש כרב-מחבלים העסוק, ביחס עם שותפים נוספים, בשילוח מחבלים מתאבדים.icut נבחן האם אחוריותו של הנאש למiosis לו, עולה מtopic אותן ראיות.

זיהויו של הנאש:

דומה כי השאלה המרכזית בתיק זה נוגעת לעניין זיהויו של הנאש אשר בפנויו, כדמות המופיעה בהפללות הרבות של עדי התביעה כרב-המעללים לו מיוחסים המשוערים בכתב האישום. עדי התביעה השונים מတaris אדים בשם מאגיד מצרי, מוסרים פרטים אישיים שונים שלו ואף נקבים בכינויו הוא נוכר, "זובז". לטענת הנאש אין כי הדבר, אין לו כינוי כלשהו, וכובدائ לא "זובז". עוד טען הנאש כי משפחת מצרי היא משפחה גדולה באזור שכם, וכן הסתמס יש בה אנשים נוספים העונים לשם מנגיד. לטענת הנאש, יטעו אדים נוספים בשם מאגיד מצרי אשר אף הוא עובד ברשות הפלסטינית. האם הנאש שבפנויו הוא "זובז"!

¹⁸ ראה פרוטוקול עדות הנאש בפרשת ההגנה מיום 14/06/04, עמ' 9, ש' 48-52.

תיק מס': 5398/03

9

תאריך: 28/06/05

ראשית, יש לציין כי הנאש עונה בעצמו על שאלה זו באמרטו¹⁹, בה הוא מאשר את כינוי מילודות "בובוז". כאן המקום לציין כי אין מדובר בכינוי שגור או נפוץ (כגון כינוי של אדם על שם בנו בכורו, למשל "אבו מוחמד", כינוי אשר כמותו ימצאו לאפלטי). יהודו של הכינוי, בצירוף שאר הפרטים האישיים של הנאש, מצביע על החיפפה ביןו לבין הנאש.

אלא שהרשעתו של הנאש בעבירות החומרות המיחסות לו, אינה נשענת על כינוי בלבד, אלא גם על זיהויו באופן פרטוני-איי עדי התביעה,イトם עמד בקשרים טובים. באשר לטענות כי עדי התביעה "התבלבלתי" או כיוון לאדם אחר, הרי שבבחינה מעמיקה של חומר הראיות תגלה כי אין בכך ממש. הנאש מאשר באמצעותו את היכרותו עם שאיר "ג'יבוריה" האירופים, עדי התביעה המפלילים אותו, וכן מודה בaczoution ביחסותיהם עמו. כך מודה²⁰ הנאש ביחסותו עם טוצר עוויס וביצועו ריר עמו לעבר עמדת זה²¹ וכן בצעוע ניסוין ור. ביחס עמו נוצר עוויס גורש הנאש בשנת 1992 מהאזור ויחד נסעו לבגדד²². הסברה כי טוצר עוויס אכן מכיר את הנאש וכיוון בדבריו למaging מוחרם, מופרכת ממש בנסיבות אלו. עד מאשר הנאש באמרותו כי מסר כספים למנצור שרירים ומוחמד נאיפה (על פי גרסת הנאש, בשל סכום פנמי)²³.

אם כן, ההיכרות של הנאש עם עדי התביעה עולה במפורש באמורתו שלו עצמו. אלא גם עדי התביעה לא טומניים ידים בעלות ומרחיבים בעניין היכרותם עם הנאש. מנצור שרירים זיהה את הנאש בשם תמלא בעדותו בפניו וציין כי הנאש הוא תבר²⁴. פחד שראייה מוסר באמורתו²⁵ תיאור מדויק של הנאש, כולל מקומות עבדותו בקצין במשטרת הפלשתינית, גילו, מציבו המשפטי והיותו אב לשתי בנות (פרטיטים אוטם מאשר הנאש עצמו²⁶ באמורתו) ומוסיף כי כינויו של הנאש הוא "בובוז". עד התביעה ריאד עודה, אשר אפילו בעדותו²⁷ המגמות אישר את היכרותו האישית עם הנאש לאור שירותם המשותף במשטרת הפלשתינית, מציין גם הוא באמורתו²⁸, שנתקבלה והועדפה על פניו של הנאש ואת העבדה כי הוא חבר בראגון "ג'ודי אל אקכח". אין לחשוד بعد התביעה אברחים תבישה כי ישיבת את הנאש, לאחר שהוא גרם לפצעינו הקשה שעיה ששיתך במוטול רימונים שחזור. גם הוא מזכיר²⁹ את הנאש בשמו ובכינויו ומציין את חברותו בארגון חטורה. עד התביעה מוחמד נאיפה מוסר³⁰ את מספר הטלפון הסלולרי של "בובוז", 059-200596, הדומה באופן מפתיע למספר שמו של הנאש עצמו באמורתו³¹, 059-059-200569.

טוען הסגנור כי נפלו בחקירה פגמים של ממש בכך שלא נערכו לעדים מסדר זיהוי. הסגנור לא מביא אסמכתאות להוכחת טענותו, ואלו לא מוצאו בה כל ממש. ניכר מכל האמור למלחה בהרחבת כי העדים מכירים את הנאש היטב, מוסרים פרטיטים מזהים ובירים שלו, חלקם אף הצביעו עליו באולם בית המשפט (אם הם חזרו בהם מוחפלתם או תירצו אותה בחסברים שונים ומושנים). אם כן – בפנינו מצב של "הצבעה" של העדים על הנאש, ככל מי מהם מכירים אותו היכרות מוקדמת ולא זיהויו של אדם לא מוכר באמצעות חזותיים שונים (מסדר זיהוי), וכן כל חותבת קיום מסדר זיהוי בנסיבות אלו. ראה גם י. קדמי, על הראיות (מהדורות 1999), חלק שני, עמ' 851-852.

כאן המקום אף להידרש לשאלת הסתטיסטית, האםນה יתכן כי הדבר במאיגד מצרי אחר? הנאש בקש להגיש, לצורך כך, רישום של משרד הפנים הפלסטיני באשר לשכיחות השם מאיגד מצרי. את המסמך בקשה ההגנה להגיש על סמך עדותו של הנאש..

¹⁹ ת/1, עמ' 8 שי' 22-25.²⁰ ראה ת/1, עמ' 2 שי' 5-12.²¹ ראה ת/2, עמ' 5 שי' 13-24.²² ראה ת/1, עמ' 3 שי' 26 ועד עמ' 5 שי' 21.²³ ראה פרוטוקול עדותו של מנצור שרירים מיום 30/11/03, עמ' 1 שי' 35-50.²⁴ ראה ת/70, עמ' 1 שי' 19-22.²⁵ ראה פרוטוקול עדותו של ריאד עודה מיום 30/03/04, עמ' 9, שי' 18-22, עמ' 10, שי' 34-39.²⁶ ראה ת/3, עמ' 5 שי' 4-8.²⁷ ראה ת/61, עמ' 2 שי' 17 ועד עמ' 3 שי' 2.²⁸ ראה ת/60, עמ' 5 שי' 12.²⁹ ראה ת/1, עמ' 2 שי' 25.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

תיק מס': 5398/03

10

תאריך: 28/06/05

ג' גם נסיבות בקשה ההגשה היו, ככל הפחות, מזרות. הגשת המסמך כלל לא נתקשה בחקירה הראשית, אלא צעה לפטע בחקירה החוזרת. הנאשם התיימר לאשר את הרשימה שהציג הסגורה, בלבד כל הסבר מדויק רשימה זו אותנטנית או מה היו דרכי הפתקתה...].

הتبיעת התגנדה לחגת המשמק, והוא קיבלנו³⁰ את עדותה כי לא ניתן לקבל את המסמך שלא באמצאות ערכו. עם זאת, ועל מנת להפסיק את הדעת העצנו - ותצדדים קיבלו את העצנו - כי התביעה תניש מסמך מוסכם שופק ע"י משרד הפנים במנוח האזרחי.

מעיוון בשאלתא עליה כי מספר אנשים באזור שם עונים לשם מאגיד מצרי, אולם כולם מבוגרים במינוח או צעירים במינוח ולא עונים על תיאורו של מאגיד מצרי הנזכר בעדויות התביעה,Cadmus כבן 30 - ככלם למעט אדם אחד, הוא הנאשם הנואש³¹. באשר לטענתו הנואש כי פעם נוכח לדעת שינו אדם נסף בשם מאגיד אסמעיל מוחמד אל-אקצא, אשר לך הלוואה בנק על שמו - עיין בשאלתא יגלה עד כמה הטענה שקרית, שכן הנאשם הוא האדם היחיד העונה לשם מרובע זה, לא רק בחותך חגילאים הרלוונטי ולא רק באזור נפת שם אלא בכל הגדה ואף רצעת עזה!!

אם כן, אלו קובעים כי הנאשם שבפנינו הוא אותו מאגיד מצרי, המכונה "בזבז" המופיע לרוב בריאות התביעה. בעת שומה עליינו לבחון האמנס יש באוון ראיות כדי להביא להרשעת הנאשם במיחס לו.

פרטי האישום המיחושים לנאים

הוכחת פרטי האישום מתק חומר הראות (אלא הסתפקה בהכחשתם).

פרט אישום ראשון

פרט אישום זה מייחס לנאים חברות בארגון הטורור הנודע "ג'ודוי אל-אקצא". הנאשם מופל בפרט זה ע"י שלושה מעדי התביעה, פחד שרעיה, אברחים חבישה וריאד עדזה. עדויות אלו משתלבות זו בזו, מחזקות זו את זו ווענות על דרישת הtospat הראיתית.

פרט אישום שני

אישום זה מייחס לנאים נשיאת מושחה בארגון האסօר, דהיינו כי עמד בראש "ג'ודוי אל-אקצא" באזור שם בספטמבר 2002, פיקד על הפעולות הצבאיות שביצע הארגון באותה שנות-דים, תיאם את פעילות הפעילים הצבאים, סיפק להם נשק ומימון אותו קיבל מידיו מראן ברגותי ואחרים וכן נהג ליטול אחיזיות על געשיו הארגוני בכלי התקשורות.

בניגוד להכחשותיו הנמרצות של הנאים, נראה כי שפע העשייה שבעל הנאים ומעמדו בארגון, נקבעו בזיכרונים של פעילים רבים, אשר זכרו לו את פיקודו עליהם, את הנסיבות שהעתרו עליהם והנסקיים שסייעו להם. שורה ארוכה של עדי תביעה מפליליים את הנאשם במויסח לו בפרט אישום זה, כמפורט בהרחבה בסיכון התביעה. כך, למשל, מנצור שרירס מתאר את מעמדו של הנאשם בארגון, את הכספיים הרבים שקיבל מידיו במספר הזרמנות לצורכי ביצוע פיגועים וכן כי הנאשם נתן אחריות על פיגועים מטעם הארגון. כך, נאסר עוסק המתאר את הנאשם כאיש הכספי אשר היה מממן אותו וכן קיבל מידיו סכום של 12,000 ש"ח. כך, מוחמד נאיפה המתאר את הנאשם כמפקד "ג'ודוי אל-אקצא" בשכים, כמו שאישר לו לבצע פיגועים וכן לטל עליהם אחריות לשם הארוגן (חעד שלח לו לצורך כך את ציוצים צוואתו של סירחאן סירחאן, הרוצח בפיגוע קיבוץ מצר) וכן כמו שמיין ביצוע פיגועים וסייע לשם כך כדי נשך. כך גם פחד שרעיה המותאר ארכות את מעמדו של הנאשם כמו שחלק לו הוראות, כמו שנחגג לארכן תהליכי מטעם הארגון ולעורך כך הורוח לו להפיץ תבונות שהידים ולירות בתהליכי וכאן כמו שהעביר כל נשק מפעיל אחד לשנהו בשורת הזרמנות. שורת עדויות אלה מחזקות זו את זו ווענות למכתבו של דרישת הtospat הראיתית, אולם גם מקומה של אמותה הנאים לא נפקד לעין זה. הנאים אמנים, בדרך, מנסה להתרחק מחברותו בארגון ומהתקפי דשנאה בו, אולם גם הוא מוסר באמורתו פרטיים המאימים את אשר מפלילים אותו חבריו, ובכלל זה כי העביר כספים לאנשים המפלילים אותו בכך (נאסר

³⁰ ראה פרוטוקול מיום 14/06/04, עמי 11-12.
³¹ שם, עמי 11, ש' 16-20.

תאריך: 28/06/05

תיק מס': 5398/03

11

עווייס, מוחמד נאיפה, מנכ"ר שרים), כי קיבל כספים מידי מרואן ברוגתי, מוניר מקדח (המודרך גם עיי נאץ עווייס) ואחרים, כי סייפק שัก לדייו של נאיפה, כי יצר קשר עם תחנות טלוויזיה ערביות, כי סייע להקים אתר אינטרנט עבור הארגון ועוד.

העובדות המפורטות בחרחה בפרט אישום זה לענין תפיקדו של הנאים, מוקכו בהיררכיה הארגון בזמן הgentoo והפעולות השונות אשר נקט במסגרת תפיקדו, ישבו ויידונו שעלה שנבקש להציג על אחוריותו של הנאים לעבירות שבוצעו מטעם הארגון.

פרט אישום שלישי

פרט זה מיחס לנאים עבירה של ירי לעבר אדם, וזאת בכך שבמספר הזדמנויות ביצע ירי ביחד עם חבריו לארגון לעבר חיילי צה"ל. עד התביעה נאץ עווייס מפליל אותו בנסיבות מעשי ירי ביחד עמו. גם הנאים מצין באמרתו מעשה ירי שביצע ביחד עם נאץ עווייס, כך שבפניו תשתיית ראייתית מלאה להרשעת הנאים בפרט אישום זה.

פרט אישום רביעי

התביעה חוזרת בה מאישום זה, ופטורים אלו מלבדו בו.

פרט אישום חמישי

אישום זה מיחס לנאים עבירה ניסיון ליר, כך שביחד עם נאץ עווייס יצא לירות לעבר חיילי צה"ל, אלומם בסופו של דבר נמלכו דעתם לאחר שנחשפו עיי כוחות הצבא. גם הנאים וגם נאץ עווייס מתארים את האירוע באופן דומה באמוריהם ומցאו לנכון להרשעת הנאים בגין עבירה זו.

אחריות הנאים למעשי הרצח מכוח תפיקדו

פרטי האישום החמורים 18-6 מיחסים לנאים אחריות למותם של 10 בני אדם בפיגועי ההתאבדות ברחוב יפו בירושלים, ביישוב חרמש ובקיבוץ מצר, וכן את פצעיהם וניסיון רציחתם של נספים באותו אירוע. כל מעשי הרציחות הללו בוצעו עיי מוחבלים מתאבדים אשר נשלחו מטעם ארגון "ג'דדי אל-אקסה" ועיי הטאש ושותפיו.

משמעות הדברים, אין אפשרות להעמיד לדין את המוחבל המתאבד אשר מסר את נפשו על מזבח האידאולוגיה הבזוויה. אין זאת אומرت כי אלו העמדדים מאחריו, ואשר עשוו כלפי כלי שרת ביום לימי מטרותיהם הבזוויות, צרכיטים לחמקמן מן העונש. דיני העונשין הכוו גם באפשרות להטיל אחריות, ואף אחריות מלאה, על מי שמכוחו תפיקדו או מעמדו (ויהיה זה גם מעמד בלתי רשמי) - ראה עניין "מושלם" הנזכר להלן) הניע אחרים לביצוע עבירות.

אחריות ראשי הארגון הטרוריסטי למעשי חברי הארגון - הפן הנורמטיבי

כידוע, מקובלת בתורת המשפט הצבאי דוקטרינת "אחריות הפיקודית", לפיה אחראי בעל דרג פיקודי בכיר למעשי פיקודיו אשר נעשו על פי הוראותו ואישורו, גם אם בפועל נטל הוא החל מעשי קוט או אף שולב במעשים עצם. דומה כי כל נyi שעוניים לו בראשו, לא יוכל לחמקמן מהמסקנה החותכת כי אחריות מתקבלת, להבדיל לפני הבדיקה, יש להטיל גם על ראשי ארגנו פשע וטורור המכוננים את פעילותם הנפשעת והמורimes על ביצועם של מעשי רצח ב"שלט רחוק".

יפים לענין זה דברי בבי השופט קדמי בע"פ 5589/98 ביסאן סולטאן נ. מדינת ישראל, תק-על 99(3) 98. באותו עניין הורשע המערר בעבירות רצח בכוונת נחילה, כאשר הוכח שתנתן את הסכמתו ואישורו לביצוע הרצח, ושלח את המבצע עיקורי להוצאה לפועל את הרצח, ולאחר מכן אונטו לגבי שיטת הביצוע. השופט קדמי הדגיש שלא הייתה הסכמה של המערר לא היה הרצת מתבצע, ולכן מתן האישור לבצע את הרצח היה מושל "ליוציאת ההזונה המשלחת ספרטאי למזרץ", והוא עליה כדי "מעשה של השתתפות ביציע העבירה". لكن הורשע המערר מבצע בצוותא ולא כמשדר, ובית המשפט הדגיש כי הוא היה מצוי "במגעל הפנימי של הביצוע", כמו שהוא לא תפיקד ביציעו, והוא "המוח של החבורה", בעוד שמשדר מ מצוי מחוץ לمعال הפנימי של הביצוע. כי השופט קדמי הוסיף

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58

תיק מס' 5398/03

12

תאריך:

ובומר כי בנסיבות המתוירות לעיל, כאשר המערה נתן "אור רוק לרצח" והונחוות אופרטיביות בדבר דרך הביצוע, היה בהתנהגו לפוחת "מגנה גדולה של שידול על דרכם העיידות".

ב-1294/96 עוזי משלום ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד (נב) 1, פסק כב' השופט א. מצא כי: "יש לראות במשתנה לכך - שביבדו שליטה מלאה על הביצוע ועשויו כוללת לא רק פעולות שיזול והכנה, אלא גם הנחיה העבריתנים הפעלים ופיקוח על פעולותם - מבעצ' בצוותא לכל דבר". הוא הדגיש כי נוכחות בזירת העבריה אינה סוד חיווני להיתו של אדם מבצע בצוותא. ואחר:

"במציאות המשפטית החדשה, התניות האחריות הישירה בנסיבות, פרושה ש'סנדיקם', ומנהיגי קבוצות ערבייניס, המשלחות לזרת הביצוע את 'ציג הרוק' הטרים למרותם, בעודם מנהיגים את הפעולות הפליליות מרוחק, יראו לא כمبرיעים בנסיבות אלא רק כמשדלים. ואפשרות זו, שבודאי אינה משקפת את הדין הרצוי, אינה מתחייבת אף מן הדין המצוין".

אotto פסק דין ניתן לאחר ניתוח מעמיק של דמותו של הרוב עוזי מושלם ומסקנת השופטים באשר למורות שהתגיל על חסידון.

עקרונות אלו יובילו לא רק לענן ארוגני פשע, אלא גם לעניין נושא מושה בארוגני טרור, בפסק דין המאלף של בית המשפט המחוזי תל אביב, תפס"ח 1158/02 מ"י 'מרוחן ברגותי'. ראה גם עקרונות דומים המצווטים בפסק'ד ברגותי הניל', המואביאים במאמריהם של מ. קרמניצר "המבחן בדיני העונשין קווים לדמותו", פליליים-אי (תש"נ-1990) 65, בעמ' 72, ו.מ. גור-אריה, "צדדים לעבורה-תיקון 39 לחוק העונשין במבחן הפסיכית", מגמות בפליליים, עמ' 83.

מן הפרט אל הכלל

לאן מישמה קלה מאשר הוכחת מעמדו הבהיר של הנאש בארגון גוזדי אל-אקצא בשכם וסביבותיה ושליטתו המוחלטת בפעולות הצבאיות של הארגון בזמנם ששימש כראש הארגון בעיר. רראינו כי הנאש פעל כמפקד "גוזדי אל-אקצא" באזורי שכם בשנות 02', ולמרותיו סרו פעילי הארגון באופן "שיר". הנאש היה מעורב בחילוק הכספיים לפועלי הארגון – ספירים אשר היוו את גנלי הטורו. הנאש תיאם על פעילות תבורי הארגון באזורי ועמד בקשר עם מפקד ארגון התנאים, מרואן ברוגתי. הנאש טיפק כל נשק לפעילים לביצוע משימותיהם ואף היה מעורב בצדדים נוספיםifs בעילות הארגון כגון ארגון תהליכי הקמת אתר אינטגרטיבי ועוד כהנה וכחנה מרעין בישין.

עובדות פרטי האישום יגוללו כיצד היה הנאש מעורב בהכנות המקדימות לביצוע פגעי החטאבות, כיצד פנה פעיל צבאי אליו על מנת לקבל את אישורו לרצח חפים מפשע. נראה בעליל כי ראה עצמו כפוסק בענייני חיים ומות באזר שכם. בזמנו, באישרו ובברכתו של הנאשם יראו לדרכם פגעי החטאבות המתוארים להלן, ובכך נשא הוא באחריות אליהם

נכסיים פרק זה ולו באזכור העובדה הסמלית כי בஸוגרת תפקידי הנאש הוא זה שMahon ליטול אחירותו בשם הארונו על פינויו החתאדורות שביצוע הארגון. אמונם, בברואו לתת את הדין על מעשיין, נתקף הנאש בביבשנות מעווה לא חזר על כך, אולם דומה כי הדברים מדברים בעד עצם ומצביעים מדויק אין מקום ליתן לנאש לחמק מהחائرות לה הוא נשא בஸוגרת תפקידי למשיע הריצה שביצוע הארגון בראשו עמד ואשר מיבור לסתנאות בכם.

לאן שאריותו של הנאסם למשעי הרצה לא מתמיצה במישור "המייניטוריאלי" בלבד. שכן הנהנasm גם שהי ידו בבעיטה מעשים של ממש במסגרת הוצאותם לפועל של פיגועי ההתקפות החנדיות, מעשים המביאים אותו אל מסגרת "המגעל הפנימי" של מוצאי העבריה, הנושאים באחריות מבצעים ישרים. נדון נעת בחלקו של הנאסם במסגרת הוצאותם לפועל של כל אחד מההנוגדים.

השתלשות האירועים הכלליות

כפירותו של הנasm באישומים נגדו היהת כלויות וגורפת. הנasm לא חציג בפנינו כל זורמה מחולקת מתחומת, אפייל ביחס לחלקים מותן פרטיא האישום אשר כלל איןנו לו. ההנחה עמדה על הוכחת כל פסק ווון בהם, גם ביחס לאיורים שבוצעו לאחר שיצא הנasm מזו התמונה

תיק מס' 5398/03:

13

תאריך: 28/06/05

(ראה הפרק הדן בעדותו של אחמד ברוגוטי הנזכר מעלה) ולא ידעה למסור עמדה אפלו באשר לעצם קרונות הפיגועים.

נווגה זה של התגננה להתמיד בהחשה הגופת, גם באשר לעצם מותם של הקורבנות, יש להציג עלין, בפרט שהחומר הטכני המבוסס עובdot אל הווש בחסכתה. לעומת זאת, לא התגננו לבנו החוש שמא עומד הנאש ליתן את הדין בגין מעשי רצח שלא בוצע. הריאות הטכניות הרבות שהונשו בהסקמת ההגנה, מבססות את עובdot האירועים המתוות והותמונות הקשות של קורבנות מעשי הרצח, בתם פעוטות רכים בשנים, לא מותירות מקום לשפק בעין זה.

למעשה, אין מחלוקת של ממש גם ביחס להשתלשלות העניינים הנוגעת לשבי הוצאהם לפועל של הפיגועים. אם עמוק ראות, מעבר לעניין האbek שבקשו עדי התביעה להעירים בהתחמקותיהם השונות, נראה כי למעשיהם (וחומד נאיפה, מנזרו של רוס, נאזר עוויס, אברחים ע"א אין) מחייבים את החקלאי החזואה לפועל של מעשי הרצח, ומתקדים בעיקר (בבחcatch) חלקו של הנאש. מכל מקום, קרייה באמורויותם, מעלה באופן מופרט את השתלשלות אירועים זו (ובכללה זהה) והחכמות, חימוש המתאבדים, צילום, הסעתם לעבר זירות הרצח וכו').

אם כן, מצענו השתלשלות האירועים הכלילית, הוכחה כדיבי מותך הריאות שהובאו בפנינו, וספק האם היא שנויה במחלוקת אמיתי, וכעת נמקד מבעטן לעבר חלקו של הנאש.

פרטי האישום 8-6, הפיגוע ברחוב יפו

פרטי אישום אלו מייחסים לנאים אחריות לרוצחון של אורה סנדLER ושרה המבורגר ז"ל וניסיון גרים מותם של 45 אזרחים שנפצעו באירוע. האירוע הוזע לפועל מטעמו ובשמו של ארגון "גדודי אל-אקצא". מייחס לנאים כי הוא קיבל לידי את המחבול המתאבד בדירה במחנה בלטה ובירח עם מחמוד טיטי צילם אותו כשהוא מוחזק ברובו וספר קוראן. לאחר מכן שילח הנאים את המתאבד, סעד, לדרכו האחורה. לאחר הדברים האלה יצא סעד לכיוון רמאללה שם נשלח ע"י אחמד ברוגוטי לירושלים, מקום בו פנה ביריות לכל עבר, עד אשר הוכרע, אולם לא טרם הגיעו לרצח שתי נשים ופציעת שרורות רבות.

על חלקו של הנאים מספר עד התביעה אברחים ע"א ח"י, כאמור בפרוטוקול הودאו במשפטו (ת/ס'ק 6, פרט האישום השישי בכתב האישום) ועל עדותו מתבסס החלק באישום הנוגע לנאים. על רקע לאירוע, למדוינו אנו מאמרותיהם של ע"א ח' ושל נاصر עוויס. אמרותיהם של עדי התביעה, 16, 17, מוחמד מצלח ומוחמד عبدالלה הוגש בחסכמה⁵² ורואים בתוכנן כמוסכם ("עד"י איו"ש 114/01, אבו הلال). אמרות אלה, ב眦ור פרוטוקול הודאו שאל אחמד ברוגוטי, למדוינו אנו על אחריותו של אותו סעד לאחר שנשלח וצולם ע"י הנאים. מן החומר הטכני למדנו על התוצאות הקטלניות של האירוע. אך מובן הוא כי של הריאות משתלבות זו בזו ומהוות הרבה מעבר לחיקוק המוגבר הנדרש לעדותו של ע"א ח'.

דומה כי ביום אחד אין אדם נדרש לדמיון רב באשר למשמעותו של אקט צילום מתאבד, כשהוא מזכיר את צוואתו טרם לדרך האחורה, ומשווה של הנאים בהקשר זה מדובר בעצמו. אקט זה, ב眦ורו מטעם של הנאים הנזכר מעלה, מבססים את היותו חלק מן "המעגל הפנימי" של משלחי המתאבד ואת אחריותו המלאה לפיגוע ולתוצאותיו הרצותיות.

מטעמים אלו מושיעים לנו את הנאים באחריות לפיגוע ההתאבדות ברחוב יפו בירושלים, לפיצעת האזרחים והניסיונו לרצח נספים.

פרטי האישום 12-9, הפיגוע ביישוב חרמש

פיגוע זה הוזע לפועל ע"י מוחמד נאיפה, בסיום של אקריםabo-בכר, אסאהמה אשכר ואנגיד חייא. מייחס לנאים (ס'ק א'+ט' לפרט האישום) כי הוא שעתן אישר מוחמד נאיפה לבצע את הפיגוע, ולאחריו אף נתן אזהרות עלייו בשם הארגון וכן העביר לידי של נאיפה סכום של \$3,000. באירוע נרצחו לינוי סרובי, הדס תורגמן ואורנה אשל זכרן לברכה וכן נפצע יובל אשף.

⁵² ראה פרוטוקול הדיון מיום 14/06/04, עמ' 1 שי' 21-22.

תיק מס': 5398/03

14

תאריך: 28/06/05

1
2 חלקו של הנאים עליה מותוך אמרותיו של נאייה אותו מצאנו, כוכור, לכבול. נאייה מתאר כיצד,
3 לאחר שספר לו אכרם אבו-כבר כי בראשותו מותאבד המוקן לבצע פגיעה, יצר קשר עם הנאים
4 שאישר לו לבצע את מעשה הרצח (או בלשונו של הנאשם, "למה לא?").³³ יודש מותוך דבריו של
5 נאייה כי הוו לא כרכם להמשיך בגולול הפיגוע, רק לאחר שייחסו עם הנאים וקיבלו אישור
6 ממו. עוד מתאר נאייה כיצד, לאחר הפיגוע, נטל הנאים אחריות לפיגוע בשם הארגון ואף העביר
7 לו את סכום הכסף.

8
9 חיזוק לדבריו של נאייה אנו מוצאים לא אחרת מאשר באמרותו של הנאים המשור כת מטר
10 לטאייה סכום כסף יום לאחר הפיגוע להקמת סוכת אבלים לשיח.³⁴ שאר המעורבים באירוע,
11 שאמרותיהם הוגשו בהסתמך,³⁵ מבססים את עובדות האישום בכלל והחומר הטכני מבסס את
12 תוצאותיו הקטלניות ופצעתו של יובל אלש, שאשתו אורנה זיל נרצחה לנגד עיניו.

13
14 רואים אותו כי הנאים היה בעל שליטה מוחלטת בהוצאהו לפעול של הפיגוע, ובמציעו סרו למורתו,
15 הן באהר ובמעש, הן לפני והן אחרי. הנאים נשא אחריות מלאה לאירוע שיצא בברכו,
16 באישורו ובכימונו ושבילו הזדרז ליטול אחריות ואנו מושיעים אותו באחריות לו.
17
18

פרט האישום 18-13, פיגוע מער

19 גם באירוע זה, נשלח המחביל המותאבד, חיית האדם סירחאן סירחאן, עיי' מוחמד נאייה לקיבוץ
20 מצר. ב意义上 הרי שלו בקיבוץ רצת סירחאן את ילדי משחת אוחיון, מtan ונועם, את אמס רויטל
21 וכן את תושבי הקיבוץ תרצה דמארי ויצחק דורוי, זכרם לברכה.
22
23

24 מעין אמרותיו של נאייה עולה כי פעם נוספת פנה לנאים, בעינו באזינו כי בראשותו מותאבד
25 נוסף המוקן לשיגור ובקשה让他משוך בצל שוק, והנאים דאג לעשות כן. לאחר מכן, פנה טיפה אל
26 הנאים כי ייקח אחריות על הפיגוע, אף דאג להבהיר לידי את סרט הצלום של סירחאן מקריא
27 את צוואתו.
28

29
30 הנאים בכוונה ובעצמו מחייב את דבריו של נאייה באופן מובהק (תוך הוואת העוזץ מן הדברים),
31 כאשר הוא מציין באמוריו כי מסר לנאייה כלוי נשק (לטענותו, בעקבות סכטוך של נאייה
32 עם אדם אחר) וכן כי לאחר הפיגוע התקשר לתהנת הטעוויה להודיע כי הוא מתנגד לביצוע
33 פיגועים בתוך תחומי מדינת ישראל. לעומת זאת, כי הסיפה שבעד גירושו של הנאים, לא אמין
34 ביעיננו. הנאים לא תרח או פטייל על גוסה מתהמקת זו בעדותו והרתק עצמו מכל מעורבות
35 עם נאייה או מtan כלוי נשק.
36

37 המעורב העיקרי העיקר הנוסף באירוע אוסאה אשכר, אשר אינו מזכיר את הנאים, מבסס את עובדות
38 כתוב האישום הנוגעות להכנות לשילוח סירחאן לשימוש הרצח והחומר הטכני מזרת הטבח
39 באמצעות תוצאותיו הקטלניות.
40

41 דפוס היררכיה שבין נאייה לנאים, כבר תואר להלן והמעשים שנעשה לפני ואחרי הפיגוע,
42 מבססים את אחריותו של הנאים מכוח מורתו על מבצעי הרצח ומtan האישור לפיגוע וניטילת
43 האחריות עלו. אלא שגם הפעם, מלבד האחריות "המייסטריאלית", נשא הנאים באחריות
44 מובהקת לפיגוע מי שהמציא לדידיהם של הרוצחים בפועל את כל הנשק שקטל את תושבי
45 הקיבוץ. אין ספק כי הנאים נשא באחריות מלאה לאירוע הרצח ואנו מושיעים אותו בכך.
46
47

פרט האישום 19

48 פרט זה מייחס לנאים עבירות קשירת קשר לריגימת מוות בכונה, זאת בכך שהיא שותף ל谋ימה
49 לשלח את סירחאן, לביצוע פיגוע נסף לאחר פיגוע מער.
50
51

52 גם אישום זה מותבסס על אמרותיו של מוחמד נאייה, המתאר כיצד משנהברר כי סירחאן נותר
53 בחיים לאחר החתקפת הרצנית בקיבוץ מצר, וחולט לשלהו אותושוב לבצע פיגוע התאבדות,
54

³³ ראה ת/ 60, עמי 4 שי 25.

³⁴ ראה ת/ 1, עמי 5 שי 5-9.

³⁵ ראה פרוטוקול מיום 02/09/03, עמי 3 שי 27-28.

תיק מס': 5398/03

15

תאריך: 28/06/05

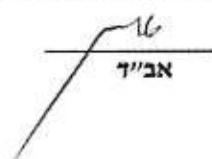
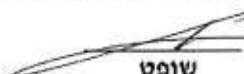
ולשם כך התרkker אל הנאש. הנאש מסר את הסכמו לתוכנית ואף ענה לבקשת נאיפה להמציא לידי כלי נשך, ובני החבורה אף יצאו לשכם לפגשו ולקחת מידיו את הנשך, אולם נעצרו קודם לכן.

אודות החיזוקים הרבים לאמרותיו של נאיפה בשורת עניינים - עמדנו זה מכבר. אין ספק כי הקשר הנדין, הוא חלק מটוק "מסכת עובדיות" אחת, הוגעת לפוגעני טורר שברצעו ע"י נאיפה והנאש במסגרת הארגון ובאמצעות סירחאן, ועל כן רואים בהם כחיזוקים גם לעניין הפלתו את הנאש לעניין אישום זה.

גם באשר לדפוס הפעולה והקשר בין הנאש ונאיפה, עמדנו זה מכבר ואין ספק כי אישורו של הנאש את התוכנית הרצחנית וחתמיו לhmaציא כלי נשך, הופכים אותו לשותף בקשרית הקשר.

סוף דבר, מושיעים אנו את הנאש בכל המיחס לו, למעט פרט האישום הרביעי, ממנו
חרה התביעה.

זכות ערעור בחוק
ניתן והודיע, 28/06/05, בלבשה. המזוכירות תמציא עותק לידי הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28